

AANVULLENDE OPMERKINGEN OVER DE VERZORGING VAN ROODSTAARTBOA'S

Dick van den Berg

Van Riemsdijkgaard 37, 3981 XG

Bunnik. 030-6564046.

In *Litteratura Serpentina*, vol. 16, pagina 39-43, verscheen een artikel van Steve Byrd, getiteld 'Verzorging van Roodstaartboa's'. Uit het artikel van Steve kan ik opmaken dat hij een kenner is van deze dieren. Ik heb er niet-temin enige kanttekeningen bij.

Sinds september 1991 ben ik in het bezit van een vrouwtjesroodstaartboa. Ze is nu bijna 7 jaar. Op wat beginproblemen, zoals bloedluis na, heb ik nauwelijks problemen gehad met het houden van deze slang. Tegen mijn huidige principes in, heb ik haar destijds bij een (betrouwbare) handelaar gekocht. Om mijn kritiek op het artikel overzichtelijk te houden, zal ik puntsgewijs mijn commentaar geven.

■ SELECTIE

Als slangenliefhebbers moeten we er inmiddels wel van overtuigd zijn, dat nakweek aanschaffen toch de beste manier is om je op een verantwoorde manier met je hobby bezig te houden.

Wat het tongelen betreft, mijn boa tongelt ook met langdurige bewegingen als ze nieuwsgierig is of iets ruikt, maar tongelt kort en lang als ze een prooi ruikt. Dus daar is geen vaste regelmaat in te ontdekken.

■ VOEDSEL

Ook bij het voeren zijn de afgelopen vijf jaar steeds veranderingen opgetreden. In het eerste jaar kon ik haar zonder problemen vier ratten achter elkaar geven, dan at ze drie weken niets; ik heb nooit nadelige gevolgen kunnen ontdekken. Daarna is het voedselpatroon veel regelmatig geworden en weigerde ze iedere tweede rat. Pas na een dag of drie nam ze er weer een. Op dit moment is het zo, dat ze één rat in de week krijgt en dat gaat ook prima. Dit kan je natuurlijk zelf inschatten. Als de slang na één prooi nog onrustig blijft, is er duidelijk behoefte aan meer. Gaat ze direct naar haar schuilplaats, dan kun je het verder wel vergeten en moet je veel moeite doen om de rat weer te vangen.

Daarmee kom ik op het punt van het voeren van dode ratten. Waarom zelf een rat doden (laten we eerlijk zijn, er zijn leukere dingen om te doen), als de slang dat op een zeer snelle en doeltreffende manier kan? Het is inderdaad wel eens voorgekomen dat een rat met zijn tanden tegen de rug van de slang aan kwam, maar kracht om te bijten heeft hij tijdens de wurging niet. Eerder kan de slang verwondingen oplopen tijdens de stuip trekkingen door de scherpe nageltjes, maar zo'n verwonding is zo klein, daar komt de slang wel overheen. Ik heb wat dit betreft in ieder geval met mijn dier zelden problemen meegemaakt.

Ook het toedienen van vitaminesupplementen vind ik overbodig. Daar is een andere remedie voor. Zorg

ervoor, dat je gezonde ratten geeft, ratten die zelf veel vitamines naar binnen krijgen. Meestal geef ik mijn ratten flink wat voer; voordat ik ze aan de slang geef, zodat het voer nog niet verteerd is. Daar profiteert mijn boa dan optimaal van.

■ HUISVESTING

Zelf heb ik sinds een paar jaar een volgazen bak van 100x120x40 cm (lxbxd) met in het midden de mogelijkheid om een glazen scheidingswand aan te brengen met het oog op nakweek. Aan de rechterkant heb ik twee forse takken geplaatst, met schroeven bevestigd op planken die de hele bodem bedekken, zodat ze door het gewicht van de slang niet omkieperen (is een keer voorgekomen).

Deze takken komen met de kruin ongeveer 20 cm onder twee van de vier lampen, twee halogeen van 100 watt, twee plantenlampen van 75 watt. Nadat ze gevoerd is, gaat ze meestal meteen onder één van de lampen van 100 watt in de kruin van één van de takken liggen. Bovenin het terrarium is de temperatuur tussen de 28° en 32°C, onderin tussen de 22° en 25°C. 's Nachts gaat alles uit en is het ca. 18°C.

De bodem is bedekt met een 5 cm dikke laag beukensnippers. Ideaal. De ontlasting is plaatselijk te verwijderen en dus hoeft je niet steeds de hele bak te verschonen. Aan beide zijden zit een deurtje, dus ik kan overal gemakkelijk bij. Het geheel is verfraaid met een aantal kunstplanten. Het terrarium staat in de woonkamer en aangezien het oog ook wat wil, is dat een mooie en praktische oplossing. Op die manier is het een prachtig stukje van je woonkamer. Mijn aversie tegen krantepapier moge duidelijk zijn.

De waterbak is in verhouding klein; mijn boa heeft nooit de behoefte gehad in het water te gaan liggen, maar over vocht straks meer.

■ VERVELLEN

De eerste keer dat ik las, dat vóór de vervelling een beetje water sproeien goed was, brak voor mij en mijn slang een ellendige periode aan. Na het sproeien kreeg mijn boa bulten, gevuld met vocht, ter grootte van een behoorlijke knikker. Die bulten sprongen na verloop van tijd open en een lelijke wond was het resultaat. Mijn dierenarts, Jan Bos, verbonden aan Ouwehands Dierenpark, o.a. als specialist in exotische dieren, constateerde een vorm van herpes. De wonden heb ik stuk voor stuk moeten insmeren met *Terramycin*, een antibioticazalf. Vele maanden en vervellingen later is de huid weer goed, maar het zal nog vele vervellingen duren, voordat het helemaal onzichtbaar zal zijn.

Toen ik verleden jaar een mannetje erbij had gekregen, heb ik dezelfde fout nog eens gemaakt. In een artikel over het kweken met boa's las ik, dat de paardrift hoger werd, als je de temperatuur in het terrarium omlaag bracht en veel sproeide. Dat heb ik geweten. Mijn nieuw aangeschafte exemplaar kreeg hetzelfde euvel. Dus voor mij nooit meer sproeien met water.

■ TENSLOTTE

Tenslotte nog twee kanttekeningen: eerst het bestrijden van bloedluis en mijten, vervolgens het probleem van tocht.

Bij het bestrijden van bloedluis en mijten heb ik antimottenstrips gebruikt. Essentieel is de hoeveelheid dichloorvos bij dit soort hulpmiddelen. Toch is grote voorzichtigheid geboden. Bij overmatig gebruik krijgt de slang geïrriteerde luchtwegen; ze krijgt vochtbelletjes in de neusgaten, wat zelfs kan resulteren in een longontsteking. Niet langer dan twee uur per dag zo'n strip erbij!

Bij aanschaf van het mannetje, een nakweekexemplaar uit Duitsland, gekocht op de Slangendag in 1995, kwam ik in de quarantaineperiode tot de ontdekking dat hij

bloedluis had. Na gebruik van de Vaponastrip waren de symptomen dramatisch. Een zieke slang met longproblemen. Na het afbreken van een glazen strip van mijn terrarium bleek na verloop van tijd, dat allebei de slangen een longontsteking hadden opgelopen door tocht. Het twee jaar oude mannetje heeft het door deze dubbele aanslag niet overleefd, mijn vrouwtje wel, mede door de inspanningen van Jan Bos, mijn dierenarts. Antibiotica en extra vitamines bleken de redding te zijn.

Mijn vrouwtje is weer kerngezond, een ander mannetje moet nog komen. Mijn voornemen om te kweken blijft.

Als laatste wil ik nog een boekje noemen dat van onschatbare waarde is voor iedere boaliefhebber: Hubert Bosch, *Boa Constrictor*. Terrarien Bibliotheek. Heselhaus und Schmidt Verlag. ISBN 3-9801853-5-4. Hierin vind je alles over het houden en kweken van boa's (alle soorten) en als belangrijkste een lijst met alle ziektes die kunnen voorkomen, met symptomen, oorzaken en behandeling. Een aanrader.

Ik hoop, dat dit verslag voor de liefhebber verhelderend kan zijn. Ik heb veel moeite moeten doen om te weten te komen wat ik nu weet. Er wordt weinig geschreven over het houden van boa's, daarom was ik toch wel blij met het artikel van Steve Byrd.

■